

Vroče teme hladne jeseni...

Med majhne, toda na vse strani odprte in nadobudne gledalce OTROŠKEGA KINA MOJCA se je — do konca novembra, in to vsak dan, razen seveda ponedeljka — vrnil prijatelj po imenu E. T. VESOLJČEK. Zdaj ko smo zvedeli, da se režiser Steven Spielberg resno pripravlja posneti nadaljevanje VESOLJČKA (v njem bodo hudobna bitja iz »sovražnega« vesolja ugrabila »našo« skupino otrok, nakar se bo iz »prijateljskega« vesolja vrnil naš simpatični spaček in jih kajpada rešil itd.), smo veseli, da si boste zgodbo o otroškem prijateljstvu z bitjem iz vesolja, o odnosih brez vsiljenih norm in o volji, ki premaga zlobne starejše ljudi pa tudi nevarno »zemeljsko« bolezen, ponovno ogledali. In je tudi prav, da vam predstavimo nekatere glavne igralce: Dee Wallace, Henry Thomas, Peter Coyote, Robert MacNaughton in drugi. Predstavili smo vam seveda le igralce, ki so vaši vrstniki. No, kaj pripravljamo v mesecu decembru in še posebej, kaj za DEDKA MRAZA, pa vam bo odkrila »Javna tribuna« v decembrski številki.

Obiskovalcem kina ŠIŠKA predstavljamo namesto uvoda mehiško pustolovko, ki ni ženska, ampak film režiserja Reneja Cardone. Bajje je film tako nabit z akcijo, grozo, z intrigami in strastjo, da vse to pomeni novo dimenzijo dogodka v džunglah Južne Amerike. Če prištetemo še igralska imena: Stuart Whitman, Donald Pleasence, Pedro Armendariz in drugi.

SLEDNIKI je ameriški akcijski pustolovski film režiserja Eliotta Honga z Maxom Taerjem in Sho Hoskins v glavnih vlogah. Eden iz skupine »krvavih komandosov« se odloči zapustiti svoje pajdaše. S tem pa si podpiše smrtno obsodbo. Bo ta obsodba izvršena? O tem boste kaj več zvedeli v kinu ŠIŠKA, če se boste odločili za ogled tega po temi morda še kar zanimivega filma.

MOŽ PO IMENU TRINITA je repriza, to vemo. Strokovno rečemo: ponovno odkupljena licenca. Film je italijanski, žanr je ameriški. Po domače torej: špageti-western. V glavni vlogi pa slavni Terence Hill. Kaj bi drugega — uživajte!

Tudi MAŠČEVALEC IZ PEKLA je akcijski žanr in trikrat smete ugibati, če ni otrok kung-fuja. Režiser je Godfrey Ho, kar pomeni, da je film na robu komedije in da »diši« po parodiji.

Film so v celoti »spekli« v Hongkongu, videli pa boste kar 18 stilov kung-fuja. Na primer: shao-lin, wu-dung, kwun-lun, dragon's-fist, eagle-closs in druge. Bo dovolj za vročo kri? Upajmo.

Pogovor s kulturnim delavcem Petrom Militarovom

Karavana sonca

Pogovor z znanim šišenskim kulturnikom Petrom Militarovom je pokazal, da bi kulturne karavane lahko mirno imenovali tudi karavane sonca, sproščenosti, pripravljenosti ljudi, da sprejemajo dobro zamišljeno obliko predstavljanja tradicij in gledaliških oblik, v katerih sodeluje zares številno občinstvo:

»Karavano v tej obliki organizira sicer Gankarjev dom že tretje leto skupaj z Zvezo kulturnih organizacij Slovenije, tokrat je bila prireditelj v naši občini. Za to sezono je bila izbrana predstava Odra treh herojev iz Pirič in sicer predstava B. Vasiljeva A zarje so tukaj tihe. Seveda smo udeležencem karavane v Šiški skušali predstaviti poleg pasijona, ki je v celoti trajal kar celih 9 ur, še kaj in menim, da nam je to v celoti uspelo. Vsega skupaj je bilo blizu 300 udeležencev, s katerimi smo se dobili najprej pred Vodnikovo domačijo, si jo ogledali, nadaljevali v Tacen, pa Repnje, se čudili razvalinam smledniškega gradu in se ustavili v Piričah, kjer se je po družabnem srečanju karavana tudi končala.«

Pokazalo se je tudi, da so v Šiški pravzaprav skoraj neizmerno možnosti, ki jih je ob dobrem vodstvu in zamislih prav zlahka vključiti v tako karavano. Krajevne skupine so se z veseljem

Oder treh herojev iz Pirič nastopil tudi v Celju na zaključnem srečanju slovenskih gledaliških skupin in tudi na antifašističnem mitingu na Koroškem in v Šentprimožu. Karavana je torej navdušila množico ljubiteljev plemenitega in lepega, toda čas teče naprej in Petra Militarova smo vprašali, kaj pripravljajo novega?

»Predvsem gre zdaj za Ostrovharjeva srečanja, ki bodo potekala od 16. do 26. novembra. Prireditelj je tako rekoč v celoti šišenska, saj jo pripravlja kulturna skupnost v občini skupaj z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami občine. Namenjena je obujanju tradicij polpretekle zgodovine, raziskovanju kulturnih dosežkov med obema vojnoma, med vojno, hkrati pa spodbujanju ustvarjalnosti mladih v današnjem času. Sklepna prireditelj bo 26. novembra; na njej bodo podelili Ostrovharjev kipec, ki je najvišje priznanje občinske kulturne skupnosti.«

vkjučile v dogajanje in tu gre nedvomno pohvaliti vse, ki so sodelovali. Naj gre za oskrbnika Vodnikove domačije, člane Kulturnega društva v Tacnu Ivan Novak-Očka, vodiško godbo na pihala ali pa za pionirke kuharje, ki so udeležencem stregli s pravimi in dišečimi prestami. Nič kaj drugače ni bilo na smledniškem gradu ali pa v Repnjah, kjer so si udeleženci ogledali Kopitarjevo spominsko sobo in slišali nekaj o našem znamenitem slovničarju. Svoje so k uspehu prispevali tudi člani folklorne skupine KUD Oton Župančič, igralci in igralka Odra treh herojev, Gasilsko društvo Piriče, Lovske družine Šmame gore in Medvod:

»Lepa je bila pesem ob spomeniku Simona Jenka (na sliki), imenitno so se odrezali lovci s svojimi rogovi in še imenitnejša je bila predstava s staro gasilsko brizgalno ob Menartovih starih. Odlično se je odrezal tudi ansambel Mihovc, saj je sprehod skozi pogrošne pesmi 19. in 20. stoletja resnično navdušil.«

Tradicije, običaji z gledališko predstavo, ki je sicer neperjena proti vojni, brezdušnosti, surovosti, namenjena osveščanju in poudarjanju človeka in njegovih vrlin. S to predstavo je

Doslej so kipec prejeli družina Vrhovec, Polde Bibič, Janez Kuhar in Vilko Kolar. Letos naj bi to, zdaj že tradicionalno priznanje, prejel akademski kipar in profesor Anton Sigulin:

»Letošnja Ostrovharjeva srečanja pomenijo tudi počastitev 40. obletnice zmage nad fašizmom, vsekakor pa so tudi namenjena utrjevanju bratstva in enotnosti.«

Na srečanju bodo sodelovale skupine iz Koroške, Kavadarcev, Vranja, Nove Varoši in Slovenije. Peter Militarov je še posebej poudaril pripravljenost šišenskih delovnih organizacij za sodelovanje, saj ni bilo težav pri zagotavljanju bratskega in prijateljskega sprejema skupin, ki bodo sodelovale na Ostrovharjevih srečanjih. Kulturnega navdušenca smo za konec tega zapisa vprašali, kdaj sploh utegne biti doma? Pa se je široko nasmejaj, pogledal nekoliko v strop in skoraj malce zaskrbljeno dejal:

»Hm, malo, skoraj nič...«

In je že odhitel na vajo v Šentjakobsko gledališče. Med sebi podobne, ki jim lepe besede ni nikoli dovolj.

Bogomir Šefic